

افزایش حمایت از کشاورزی در ۴۷ کشور جهان

* پشتیبانی از تولیدکنندگان کشاورزی در سال ۲۰۱۲ در مقایسه با ۲۰۱۳ به ۱۷ درصد رسیده است
* یارانه دولتی نوزده کشور به کشاورزان ۶۳ درصد از درآمد آن‌ها را تشکیل می‌دهد

مطابق آخرین گزارش سالانه سازمان همکاری اقتصادی کشورهای پیشرو در صنعت کشاورزی پشتیبانی خود از بخش کشاورزی را در سال ۲۰۱۲، به منظور مقابله با روند نزولی بلندمدت و بازگشت از رکود تاریخی ثبت شده در سال ۲۰۱۱، افزایش دادند.

براساس آمار ارزیابی و نظارت سال ۲۰۱۳ حمایت ملی از تولیدکنندگان بخش کشاورزی به طور میانگین یک ششم درآمد ناخالص مزارع در ۴۷ کشور تحت پوشش سیاست‌های کشاورزی سازمان همکاری اقتصادی بوده است. براساس ارزیابی جدید، پشتیبانی از تولیدکنندگان در سال ۲۰۱۲ در مقایسه با ۱۵ درصد سال ۲۰۱۱ به ۱۷ درصد افزایش یافته است. این سازمان شاهد یک حرکت عمومی و به دور از حمایت مستقیم مرتبط با تولید است، ولی یافته‌های آن نشان می‌دهد که این حمایت که تولید و تجارت را از مسیر اصلی خود منحرف می‌کند، همچنان نیمی از کل پشتیبانی‌ها را شامل می‌شود.

در صفحه ۲

فقدان دانش، بینش و تجربه در میان کارشناسان و مدیران و مسئولان نهاد دولتی‌هایی مثل ایران که سهم عمده‌ای در تجارت، تولید و مخرج کشور دارد، می‌تواند دردسر درست کند. این واقعیت تلخی است که مسئولان دولت‌های نهم و دهم با بخش کشاورزی و مواد غذایی برخوردی از سطح پایین داشتند و آینده‌نگری و بلنداندیشی را به دلیل اینکه به وعده‌های سیاسی عمل کنند کنار گذاشتند. در حالی که ایران در سال ۱۳۹۱ تنها برای واردات چند قلم کالای کشاورزی ۱۰ میلیارد دلار از منابع گران‌قیمت خود

فقدان دانش، بینش و تجربه در میان کارشناسان و مدیران و مسئولان نهاد دولتی‌هایی مثل ایران که سهم عمده‌ای در تجارت، تولید و مخرج کشور دارد، می‌تواند دردسر درست کند. این واقعیت تلخی است که مسئولان دولت‌های نهم و دهم با بخش کشاورزی و مواد غذایی برخوردی از سطح پایین داشتند و آینده‌نگری و بلنداندیشی را به دلیل اینکه به وعده‌های سیاسی عمل کنند کنار گذاشتند. در حالی که ایران در سال ۱۳۹۱ تنها برای واردات چند قلم کالای کشاورزی ۱۰ میلیارد دلار از منابع گران‌قیمت خود

فقدان دانش، بینش و تجربه در میان کارشناسان و مدیران و مسئولان نهاد دولتی‌هایی مثل ایران که سهم عمده‌ای در تجارت، تولید و مخرج کشور دارد، می‌تواند دردسر درست کند. این واقعیت تلخی است که مسئولان دولت‌های نهم و دهم با بخش کشاورزی و مواد غذایی برخوردی از سطح پایین داشتند و آینده‌نگری و بلنداندیشی را به دلیل اینکه به وعده‌های سیاسی عمل کنند کنار گذاشتند. در حالی که ایران در سال ۱۳۹۱ تنها برای واردات چند قلم کالای کشاورزی ۱۰ میلیارد دلار از منابع گران‌قیمت خود

نرخ تضمینی محصولات کشاورزی برای سال زراعی ۹۳-۹۲ اعلام شد

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۶/۲۰ نرخ تضمینی محصولات کشاورزی را تصویب و مراتب از سوی معاون اول رییس‌جمهور به شرح ذیل اعلام گردید:
هیئت‌وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۶/۲۰ بنا به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۱۵۳۰۳ مورخ ۱۳۹۲/۶/۹ وزارت جهادکشاورزی و به استناد تبصره (۱) ماده واحد قانون تضمین خرید محصولات اساسی کشاورزی - مصوب ۱۳۶۸ - تصویب نمود:
۱. قیمت خرید تضمینی محصولات کشاورزی (زراعی) برای سال ۱۳۹۲-۱۳۹۳ به شرح جدول صفحه ۷ که تأیید شده به مهر دفتر هیئت‌دولت است، تعیین می‌شود.
۲. علاوه بر ارقام مندرج در جدول، به تولیدکنندگان گندم، جو و ارقام علوفه‌ای و اساسی جایزه تولید اختصاص می‌یابد.

در صفحات ۶ و ۷

هشدار فائو نسبت به پیامدهای زیست‌محیطی اتلاف غذا

جدیدترین گزارش نهاد غذایی سازمان ملل حاکی از این است که غذای اتلاف شده در جهان بیش از هر کشوری به جز آمریکا و چین، گازهای گلخانه‌ای منتشر می‌کند. هر سال حدود یک سوم از کل غذا برای مصرف انسانی که به حدود ۱,۳ میلیارد تن بالغ می‌شود، به هدر می‌رود و در نتیجه انرژی، آب و مواد شیمیایی مورد نیاز برای تولید و پاکسازی آن نیز بیهوده مصرف می‌شود. تقریباً ۳۰ درصد از زمین‌های زراعی جهان و حجم آبی برابر با تخلیه سالانه رودخانه ولگا در حقیقت بیهوده استفاده شده‌اند. سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) در گزارشی با عنوان ردپای اتلاف غذا، برآورد کرده که میزان کربن تولید شده از غذای اتلاف شده برابر با ۳,۳ میلیارد تن دی‌اکسیدکربن در سال است. اگر این میزان کربن توسط یک کشور تولید می‌شد، در این صورت در رتبه سومین منتشرکننده بزرگ گازهای گلخانه‌ای در جهان پس از چین و آمریکا قرار می‌گرفت که نشان می‌دهد استفاده بهینه از غذا تأثیر قابل توجهی در تلاش‌های جهانی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و محدود کردن روند افزایش گرمای زمین خواهد داشت. در جهان صنعتی عامل اصلی اتلاف غذا، مصرف کنندگانی هستند که بیش از اندازه خرید می‌کنند

در صفحه ۲

جدیدترین گزارش نهاد غذایی سازمان ملل حاکی از این است که غذای اتلاف شده در جهان بیش از هر کشوری به جز آمریکا و چین، گازهای گلخانه‌ای منتشر می‌کند. هر سال حدود یک سوم از کل غذا برای مصرف انسانی که به حدود ۱,۳ میلیارد تن بالغ می‌شود، به هدر می‌رود و در نتیجه انرژی، آب و مواد شیمیایی مورد نیاز برای تولید و پاکسازی آن نیز بیهوده مصرف می‌شود. تقریباً ۳۰ درصد از زمین‌های زراعی جهان و حجم آبی برابر با تخلیه سالانه رودخانه ولگا در حقیقت بیهوده استفاده شده‌اند. سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) در گزارشی با عنوان ردپای اتلاف غذا، برآورد کرده که میزان کربن تولید شده از غذای اتلاف شده برابر با ۳,۳ میلیارد تن دی‌اکسیدکربن در سال است. اگر این میزان کربن توسط یک کشور تولید می‌شد، در این صورت در رتبه سومین منتشرکننده بزرگ گازهای گلخانه‌ای در جهان پس از چین و آمریکا قرار می‌گرفت که نشان می‌دهد استفاده بهینه از غذا تأثیر قابل توجهی در تلاش‌های جهانی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و محدود کردن روند افزایش گرمای زمین خواهد داشت. در جهان صنعتی عامل اصلی اتلاف غذا، مصرف کنندگانی هستند که بیش از اندازه خرید می‌کنند

توجه کنیم، مشکلات سابق برنگردند

بهمن دانایی

رفتار و گفتار مسئولان دولت‌های نهم و دهم در حوزه کسب و کار و فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی متأسفانه بر پایه اصول کارشناسی - علمی نبود. اکثریت مسئولان دولت‌های یادشده به‌ویژه در سطوح میانی فاقد تجربه در زمینه‌های تخصصی بودند و انتصاب آن‌ها عموماً برپایه دوستی و اعتماد مقام‌های بالادستی انجام می‌شد. این شرایط موجب شده بود تا دشواری‌های غیرقابل پیش‌بینی بر سر راه فعالیت‌های صنعتی، بازرگانی و کشاورزی پدیدار شوند. برخی از فعالیت‌های اقتصادی مثل صنعت قندوشکر که در جایی ریشه در خاک و زراعت دارد، در محلی بر تکنیک و تکنولوژی و ماشین و صنعت می‌رسد و با تجارت خارجی نیز گره خورده و در ۸ سال سپری شده روزهای سختی را تحمل کردند.

یکی از گرفتاری‌های صنعت در ۸ سال یادشده بی‌توجهی مقام‌های دولتی نسبت به خواسته‌ها و مطالبات تشکل‌های مرتبط با هر فعالیت از جمله قندوشکر بود. مسئولان دولت قبلی به‌ویژه در حوزه تجارت که خود را بر صنعت و کشاورزی تحمیل کرده بودند حاضر نشدند از اطلاعات، تحلیل‌های دلسوزانه و کارشناسانه انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر استفاده کنند تا این صنعت قدیمی به دره مرگ نزدیک نشود. رییس دولت‌های قبلی نیز برپایه آنچه مدیران میانی گزارش می‌کردند داورهای غیردقیق درباره صنعت قندوشکر داشت. صنعتگران در بهار امسال شاهد جریان بحث‌های کاندیداهای ریاست‌جمهوری بودند و چندین بار از زبان آن‌ها شنیدید که می‌خواهند با بخش خصوصی تعامل جدی داشته باشند. اما دکتر حسن روحانی رییس‌جمهور یازدهم در جریان مبارزه انتخاباتی با صراحت و چندین بار به‌مناسبت‌های گوناگون اعلام کرد پس از تصدی این مقام با تشکل‌های اقتصادی، صنعتی، کشاورزی و... تعامل همه‌سویه و واقعی صورت می‌پذیرد و دولت وی متعهد خواهد شد که این اتفاق بیفتد. مهندس محمود حجتی وزیر جهادکشاورزی نیز در روزهای پیش از حضور در مجلس برای اخذ رأی اعتماد بر همین نکته انگشت گذاشتند. در حالی که صنعتگران امیدوار بودند وعده‌های دکتر روحانی لباس عمل بپوشد، اما شوربختانه باید گفت، این خواست وی هنوز اجرایی نشده است. انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر به‌مثابه یکی از قدیمی‌ترین تشکل‌های صنعتی ایران که در ۸ سال فعالیت دولت‌های نهم و دهم با پایداری اعضایش توانست در حفظ و زنده نگه‌داشتن صنعت قندوشکر نقش غیرقابل انکار داشته باشد، امیدوار است کم‌توجهی مدیران ارشد دولت به تشکل‌ها ناشی از شلوغی شروع کار باشد. واقعیت این است که مدیران ارشد دولت برای اجرای خواسته‌های قانونی خود یا باید از کارشناسان دولتی کمک بگیرند یا از متخصصان و دست‌اندرکاران بخش غیردولتی و یا آمیخته‌ای از هر دو و راه دیگری دیده نمی‌شود.

در صفحه ۳

در صفحات دیگر

۱۰ برابر سال ۸۲ و ۶ پرسش

واردات شکر به ۲۱۰ میلیون دلار در ۵ ماه رسید

بررسی و مقایسه قیمت کالاهای اساسی در ایران و جهان

کشاورزی و امنیت غذایی

حل بحران قدم به قدم تولید کشاورزی

نگاه

۱۰ برابر سال ۸۲ و ۶ پرشش

ارقام واردات شکر در سالهای گوناگون نشان می‌دهد در سال ۱۳۸۲ حدود ۲۲۰ هزار تن و در سال ۱۳۸۵ معادل ۲۵۰ هزار تن شکر به بازار ایران وارد شده است. یک محاسبه ساده نشان می‌دهد شکر وارد شده در سال ۱۳۸۵ حدود ۱۰ برابر سال ۱۳۸۲ است. این تفاوت معنادار چند پرسش را در ذهن ایجاد می‌کند:

۱. آیا میزان جمعیت ایران در سال ۱۳۸۵ نسبت به ۱۳۸۲ ناگهان ۱۰ برابر شده است؟
۲. آیا ایرانی‌ها آن‌چنان تغییر ذائقه داده‌اند که مصرف شکرشان به‌طور سرانه نزدیک به چندین برابر شده است؟
۳. آیا درآمد سرانه ایرانی‌ها رشدهای حیرت‌انگیز در مدت ۳ سال داشته است که مصرف کالاهای ساخته شده از شکر مثل شیرینی، شکلات و بستنی را در ایران چندین برابر کرده است؟
۴. آیا سرمایه‌های ارزی اختصاص داده شده به بخش تولید صنعتی و امور زیربنایی در ۳ سال تفاوت بنیادین در حد ۱۰ برابر شدن واردات شکر را تجربه کرده است؟
۵. آیا مسؤولان سازمان‌های نظارتی از خود نپرسیدند چرا ناگهان واردات شکر در طول یک دوره کوتاه ۱۰ برابر شده است؟
۶. آیا کسی تعجب نکرد که کدام سازمان، کدام نهاد و دستگاه اجازه داد شکر که می‌تواند در داخل تولید شود چرا با ارزهای ارزان از کشورهای دیگر می‌آید و چغندر و نیشکر ایرانی از چرخه تولید تا آستانه حذف پیش می‌رود؟

هشدار فائو نسبت به پیامدهای زیست‌محیطی اتلاف غذا

از صفحه اول

و غذایی که مصرف نمی‌کنند را دور می‌ریزند اما در کشورهای در حال توسعه، اتلاف غذا نتیجه زراعت ناکارآمد و فقدان تسهیلات ذخیره‌سازی مناسب است. براساس گزارش فائو، کاهش اتلاف غذا نه تنها از فشار بر منابع طبیعی محدود جلوگیری می‌کند بلکه نیاز برای افزایش تولید به میزان ۶۰ درصد به‌منظور تأمین تقاضای جمعیت جهان تا سال ۲۰۲۵ را کاهش می‌دهد. این امر ضرورت بهبود ارتباط میان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان به‌منظور مدیریت مؤثرتر زنجیره تأمین و سرمایه‌گذاری بیشتر در روش‌های برداشت، خنک‌سازی و بسته‌بندی را بارز می‌کند. براساس گزارش روبرتز، مصرف‌کنندگان در جهان توسعه‌یافته باید برای مصرف میزان کمتر و استفاده بیشتر از غذای باقی‌مانده تشویق شوند. شرکت‌ها باید غذای اضافی را به سازمان‌های خیریه دهند و راه‌های دیگری به جز ریختن زباله غذای ارگانیکی در مکان دفن زباله پیدا کنند. فائو هزینه غذای اتلاف شده به جز ماهی و غذای دریایی را بر مبنای قیمت‌های تولیدکننده ۷۵۰ میلیارد دلار در سال برآورد کرده است.

افزایش حمایت از کشاورزی در ۴۷ کشور جهان

* دولت هند برای حمایت از تولید داخلی مالیات بر واردات روغن نباتی را افزایش می‌دهد

از صفحه اول

یارانه‌هایشان را در سال گذشته افزایش دادند در حالی که کشورهایی با یارانه‌های کمتر، به این اقدام مبادرت نکردند. در این بین وزیر کشاورزی نروژ از سیستم یارانه‌های کشورش دفاع کرد و گفت: اگر خواهان تولید غذا در کشورمان هستیم، این شیوه‌ای است که باید انجام شود. براساس گزارش پایگاه اینترنتی لوکال، سوییس در رتبه دوم بیشترین یارانه دولتی برای کشاورزی در جهان است که ۵۶ درصد درآمد کشاورزان این کشور را تشکیل می‌دهد و ژاپن با ۵۵ درصد، در رتبه سوم قرار دارد.

هند و مالیات تازه

کارخانه‌های روغن خوراکی هند در راستای حمایت از تولید داخلی، خواستار وضع مالیات ۱۲.۵ درصدی بر واردات روغن نباتی خارجی شدند.

به گزارش بلومبرگ، کارخانه‌های تولید روغن گیاهی در هند خواستار افزایش عوارض بالاتر گمرکی برای جلوگیری از واردات ارزان‌تر کالای مشابه شدند، تا مشکلات حاشیه‌ای شرکت‌ها در دومین کشور مصرف‌کننده کالا در جهان حل شود. کارخانه‌های آدانی و صنایع سویای روچی بزرگ‌ترین واحدهای تولیدی روغن خوراکی پخت و پز در هند می‌گویند آنها پس از سیل ورود محصولات خارجی تنها با ۳۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند. افزایش واردات خارجی همچنین در حال صدمه زدن به تلاش‌های نخست‌وزیر هند مان موهان سنگ در مهار کسری حساب جاری بی‌سابقه هند است که ارزش رویه به‌علت آن به پایین‌ترین حد در ماه اخیر رسیده است.

آتول چاتورودی مدیر اجرایی شرکت آدانی ویلمار در این باره گفت: هند باید مالیات را از ۷.۵ درصد به ۱۲.۵ درصد افزایش دهد.

وی افزود: کاهش قیمت‌های خرما در مالزی واردات محصولات فرآوری شده از

در حالی که کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی به‌طور فزاینده‌ای ارتباط غیرمستقیم از تولید را افزایش داده‌اند، بازارهای نوظهور به حفاظت از مرزها و قیمت بازار که از مالیات‌های مصرف‌کنندگان پشتیبانی می‌کند، متکی هستند. ارزیابی سازمان همکاری و توسعه در این سال از وضعیت سیاست‌های بخش کشاورزی این ۴۷ کشور نشان می‌دهد که تولیدات آنها ۸۰ درصد از تولید زراعی جهانی را شامل می‌شود که ۷ اقتصاد نوظهور که بازیگران اصلی در بازارهای غذا و کشاورزی هستند، نیز شامل آنها می‌شوند، این کشورها عبارتند از: برزیل، چین، اندونزی، قزاقستان، روسیه، آفریقای جنوبی و اوکراین. این گزارش نشان می‌دهد که سطوح پشتیبانی در هر دو گروه کشورهای سازمان همکاری اقتصادی و اقتصادهای نوظهور بسیار متفاوت است.

کشاورزان نروژی

در تحقیقات جدید سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD)، کشاورزان نروژی دریافت‌کننده بیشترین یارانه دولتی در جهان شناخته شدند.

طبق تحقیقات این سازمان که چند روز پیش منتشر شد، یارانه دولتی ۶۳ درصد از درآمد کشاورزان نروژی را تشکیل می‌دهد. با تلاش دولت نروژ برای جبران تأثیر ارز قوی، میزان یارانه‌ای که کشاورزان این کشور در سال ۲۰۱۲ دریافت کردند، نسبت به سال ۲۰۱۱ که یارانه دولتی ۵۹ درصد درآمدشان را تشکیل داد افزایش داشت. کن آش، مدیر بازرگانی و کشاورزی OECD که ۳۴ کشور صنعتی و توسعه‌یافته جهان را در عضویت دارد، خواستار کاهش یارانه‌های دولتی برای کشاورزی در سراسر جهان شده است.

در گزارش این سازمان گفته شده کشورهایمانند نروژ که کشاورزان را تحت حمایت مالی سنگین قرار داده‌اند،

آن را بسیار سود آور کرده است، چنان که خریدهای خارج از کشور روغن نخل سفید تصفیه شده بدون بو با افزایش ۳۶ درصدی در ۱۰ ماه آخر منتهی به آگوست رکوردی در خرید به‌وجود آورد. تقاضا برای افزایش عوارض ممکن است باعث رکود آبی در قیمت‌های جهانی شود. روغن خرما، بیشترین روغن استفاده شده برای آشپزی در دنیا به حساب می‌آید. دوراب میستری مدیر شرکت بین‌المللی گود رج در این باره گفت: قیمت روغن خرما ممکن است به پایین‌ترین میزان ممکن از ژانویه سال ۲۰۰۹ برسد، به‌خاطر اینکه منابع روغن خوراکی رو به افزایش بوده و منابع روغن خام روبه کاهش است. وزیر غذا کی.وی.توماس در این باره گفت: هند در رابطه با عوارض ورودی در روزهای آینده تصمیم خواهد گرفت. دولت هند پیشتر مالیات را در آوریل ۲۰۰۸ به ۷.۵ درصد کاهش داده بود. دولت هند همچنین مجبور خواهد بود به وضعیت پیش آمده از مالیات‌های سنگین بر تورم، که در شش ماه اخیر شتاب گرفته سر و سامان دهد.

تولید شیر خشک چینی تحت حمایت دولت

شرکت‌های تولیدکننده شیر خشک در چین به‌منظور تقویت این صنعت، قرار است ۳۰ میلیارد یوان (۴.۹۰ میلیارد دلار) حمایت دولتی دریافت کنند.

نشریه رسمی چینایا بیزنس ژورنال با اعلام این خبر به نقل از منابع آگاه، نوشت: دولت به‌دنبال تقویت صنعت تولید شیر خشک برای افزایش توان رقابت شرکت‌های چینی در برابر رقیبان بین‌المللی است که بازار ۱۲.۴ میلیارد دلاری شیر خشک بچه این کشور را تحت تسلط دارند.

شرکت‌های تولیدکننده شیر خشک در چین از این حمایت در قالب یارانه‌های دولتی، اعتبار از سوی بانک توسعه چین و سیاست‌های مالیاتی تشویقی برخوردار خواهند شد.

پس از رسوایی سال ۲۰۰۸ که در جریان آن شیر خشک آلوده به ملامین موجب مرگ شش کودک و بیماری بسیاری دیگر شد، شیر خشک موضوع حساسی در چین به شمار می‌رود. این مسئله به اعتبار شرکت‌های لبنیاتی داخلی خدشه وارد کرد و سهم بازار برندهای وارداتی مانند دانون، نستله، مد جانسون نوتریشن و ابوت لابراتوریز را افزایش داد. اما تولیدکنندگان شیر خشک بین‌المللی اخیراً بدنال افزایش آلودگی شماری از محصولات لبنی شرکت نیوزیلندی فونترا و ممنوعیت موقت محصولات این شرکت، مورد توجه قرار گرفتند. سازمان نظارت‌کننده بر قیمت چین نیز ماه گذشته تولیدکنندگان شیر خشک خارجی را جریمه سنگینی کرد. تلویزیون رسمی چین هفته گذشته اعلام کرد که گروه فرانسوی دانون به پزشکان و پرستاران رشوه داده تا برند شیر خشک دامکس این شرکت را توصیه کنند و این شیوه را در این بخش گسترده توصیف کرد.

براساس گزارش روبرتز، وزارت صنعت و فناوری اطلاعات چین قصد دارد شمار شرکت‌های داخلی تولید شیر خشک بچه را از حدود ۲۰۰ شرکت فعلی به ۵۰ شرکت ظرف پنج‌سال آینده کاهش دهد تا شرکت‌های قوی‌تری در این صنعت ایجاد کند.

آنچه درباره رفتار مدیران کشورهای نروژ و هند خواندیم، گوشه‌ای از تلاش جهانی برای امنیت غذایی ملی است که متأسفانه در دولت‌های قبلی نادیده گرفته شد. امید است که مسؤولان دولت جدید علاوه بر تلاش برای صیانت از امنیت غذایی برخی از آسیب‌های قبلی را نیز جبران کنند.

واردات شکر به ۲۱۰ میلیون دلار در ۵ ماه رسید

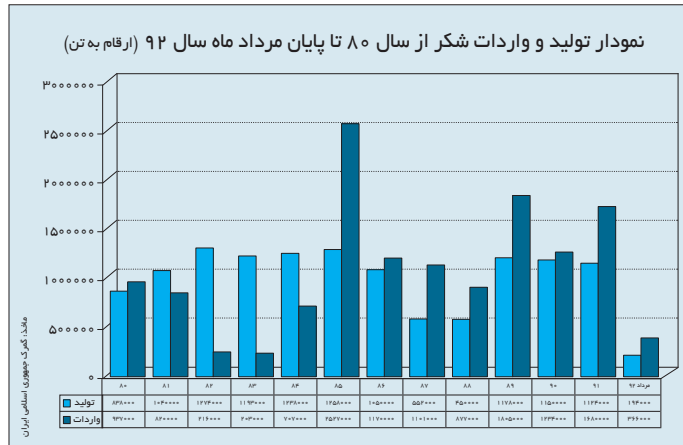
توجه کنیم، مشکلات سابق برنگردند

از صفحه اول

اگر مدیران ارشد دولت فعلی می‌خواهند در جریان تحولات و جزئیات فعالیت‌های اقتصادی باشند راهی جز استفاده از توان مدیریتی و کارشناسی تشکل‌های صنفی ندارند، زیرا آن‌ها در جریان جزء جزء هر فعالیت قرار دارند. موضوع این است که مسئولان دولت یازدهم ضمن این که به اعتقاد، مطالعات و داوری‌های کارشناسان دولتی احترام می‌گذارند و از آن‌ها برای پیشبرد امور کمک می‌گیرند، نباید همه تخم‌مرغ‌های خود را در این سبد بریزند و تحت تأثیر مدیران دولتی به‌ویژه مدیران باقی‌مانده از دولت‌های قبلی باشند. برای اینکه برای این مفهوم کلی و محکم، مصدافی قابل‌اعتنا معرفی شود داستان تعیین قیمت تضمینی چغندر قند را یادآور می‌شوم. براساس قانون تعیین قیمت تضمینی چغندر قند، دولت موظف است این قیمت‌ها را در سطحی نگه‌دارد که برای کشاورزان انگیزه ایجاد کند. وزیر جهاد کشاورزی برای این کار از برخی مشاوران ارشد خود استعلام کرد و قیمت خواست و آن‌ها قیمت ۲۳۰ تومان برای هر کیلو را پیشنهاد کردند. درحالی که انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر مطابق اصول کارشناسی و تجربه طولانی همکاری نزدیک با کشاورزان، رقمی بالاتر داده بودند و قیمت‌های در کرانه ۲۳۰ تا ۲۵۵ تومان برای هر کیلو گرم چغندر مورد توجه بود اما به‌جای اینکه قیمت در ۲۴۰ تومان که قیمت مناسبی بود تعیین و اعلام شود، نمایندگان وزارت صنعت، معدن و تجارت و معاونت برنامه‌ریزی رییس‌جمهور که ذهنیت خاصی داشته و از دولت قبل نیز این ذهنیت را با خود به دولت یازدهم آورده‌اند قیمت ۲۱۰ تومان برای خرید تضمینی را اعلام کردند که دولت نیز این را پذیرفت. پرسش این است که چرا دولت و وزیر محترم جهاد کشاورزی حاضر نشدند از قیمت اعلام شده رسمی مشاوران ارشد خود حمایت کنند. یادآور می‌شوم که اگر وزارت جهاد کشاورزی به‌دلیل این که کارش را تازه شروع کرده توانایی دفاع از قیمت‌های کارشناسی را ندارد، انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر حاضر است این مسئولیت را بپذیرد. اکنون این دو پرسش مطرح است:

الف) چرا درحالی که قیمت تضمینی کالاهایی مثل ذرت در شرایط جدید با رشدی معادل ۸۷ درصد دانه‌های سویا و آفتابگردان با ۹۵ درصد، انواع لوبیا با ۸۹ تا ۱۰۰ درصد مواجه شده‌اند، قیمت چغندر قند فقط ۲۷ درصد نسبت به سال زراعی قبل رشد دارد؟

ب) پرسش بعدی این است که مسئولیت تولید محصولات زراعی مثل چغندر با وزارت جهاد کشاورزی است یا سازمان حمایت؟ فروتانه پیشنهاد می‌کنم مدیران دولت در همین روزهایی که کارشان شروع شده است به‌جای اینکه واقعیت‌ها را دور بزنند به توان کارشناسی و دلسوزی نهادهای صنفی توجه کافی کنند. علاوه بر این توصیه دلسوزانه همه تولیدکنندگان اصیل این است که دولت محترم به‌جای توجه به خواست و علاقه برخی افراد که در دولت‌های قبلی خود را به‌جای بخش خصوصی اصیل جا زده بودند به تشکل‌ها و سندیکاها اجازه کار کارشناسی به قصد اجرای آن‌ها را بدهند. انحصاری کردن واردات کالاهای اساسی در دست یک گروه کوچک همه را به‌زحمت می‌اندازد و دولت یازدهم نباید در دام این انحصارگران حرفه‌ای بیفتد. دولت دهم متأسفانه مباحث را بر تولیدکنندگان ترجیح داد و سودهای هنگفتی از تجارت شکر به‌جای اینکه به تولید داخلی برسد تا در توسعه کارخانه‌ها سرمایه‌گذاری شود به جیب عده کمی رفت. گروه کوچکی از واردکنندگان شکر در یک دوره ۳ ماهه توانستند ۲۵۰ میلیارد تومان سود ببرند که ۲ برابر سود سالانه ده‌ها کارخانه است. احساس ما این است که شاید دیوار کجی دارد بنا گذاشته می‌شود و تشکل‌ها مورد بی‌تفاوتی قرار می‌گیرند.

در دسترس در ۵ ماه نخست امسال رقمی نزدیک به ۲۱۰ میلیون دلار به واردات نزدیک به ۳۶۶ هزار تن شکر اختصاص یافته است که ۲۲۰ هزار تن آن را بخش خصوصی و ۱۴۶ هزار تن آن را بخش دولتی وارد کرده است. آمارهای در دسترس حاکی است ارزش واردات شکر در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۵ ماه اول ۱۳۹۲ به عدد ۵ میلیارد و ۱۴ میلیون دلار رسیده است. بیشترین شکر وارد شده از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۱ به سال ۱۳۸۵ تعلق دارد که ۲/۵ میلیون تن شکر به بازار ایران وارد شد. میزان واردات شکر در سال ۱۳۸۲ معادل ۲۱۶ هزار تن بوده است که کمترین واردات به حساب می‌آید.

جدول ۱: آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان مرداد ماه سال ۱۳۹۲ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲ (مرداد)	۲۲۰	۱۴۶	۳۶۶

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

درحالی که دولت ایران برای اختصاص ارز به بخش‌های تولید و امور زیربنایی با دشواری‌های پرشماری مواجه است، اختصاص ارز ارزان به واردات کالاهایی مثل شکر ادامه دارد. براساس آمار

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان مرداد سال ۹۲ به تفکیک شکر خام و سفید (ارقام به هزار تن)

سال	سفید	بها (دلار)	خام	بها (دلار)	جمع واردات	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۳۶۶	۲۰۹,۴۹۲,۹۰۵	۳۶۶	۲۰۹,۴۹۲,۹۰۵
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴,۵۳۸,۰۰۲	۱۰۲۶۸	۴,۵۲۰,۰۵۸,۳۰۷	۱۱۴۶۷	۵,۰۱۴,۵۹۶,۳۰۸

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

دبیر انجمن برنج در گفت‌وگو با فارس خبر داد

واردات ۹۳۰ هزار تن برنج بیش از نیاز کشور در آستانه فصل برداشت

واردات بی‌رویه برنج گفت: به دلیل مسائل تحریم کشورهایمانند هند که نفت از ایران می‌خرند، در یک معامله کالایی محصول خود را می‌دهند و به این دلیل میزان واردات بیش از نیاز می‌شود.

* جولان دل‌ها

برای افزایش قیمت برنج

علی‌زاده گفت: به‌رغم این همه واردات که پیش‌بینی می‌شد، قیمت در بازار کاهش یابد، اما طی ۱۰ روز گذشته قیمت در شمال کشور از ۶ هزار تومان به ۶ هزار و ۵۰۰ تومان افزایش یافته است. وی درخصوص دلیل افزایش قیمت برنج، گفت: میدان‌گیری دل‌الان در سایه عدم نظارت باعث احتکار و افزایش قیمت شده است. دبیر انجمن برنج تصریح کرد: در صورتی که سازمان‌های نظارتی و تعزیراتی بر توزیع و قیمت برنج نظارتی نداشته باشند، قیمت برنج در مهرماه افزایش خواهد داشت.

دبیر انجمن برنج گفت: در حالی که نیاز کشور به واردات برنج ۶۰۰ هزار تن است طی ۵ ماه نخست سال ۹۳۰ هزار تن برنج وارد شده است با این حال قیمت آن به‌جای کاهش افزایش یافته است. جمیل علی‌زاده شایق افزود: تولید برنج سال گذشته ۲ میلیون و ۲۵۰ هزار تن بود که ۹۳۰ هزار تن هم در ۵ ماه نخست سال وارد کشور شده و کل ذخیره برنج به ۳ میلیون و ۱۸۰ هزار تن رسیده است. وی با بیان اینکه نیاز کشور به واردات برنج تنها ۶۰۰ هزار تن در سال است، گفت: سیل واردات بی‌رویه برنج، تولید و بازار داخلی را نشانه می‌رود و نه به نفع تولیدکننده و نه مصرف‌کننده است.

دبیر انجمن برنج ایران تصریح کرد: با ادامه روند کنونی، نگرانی از چند برابر شدن واردات بیش از نیاز واقعی تا آخر سال وجود دارد و تولیدکننده برنج با مشکل مواجه می‌شود. علی‌زاده درخصوص دلیل

بررسی و مقایسه قیمت کالاهای اساسی در ایران و جهان

* هما شریفی - دبیر کمیسیون مدیریت واردات

پیشگفتار

ارزیابی قیمت جهانی کالاهای اساسی حاکی از آن است که قیمت هیچ کدام از کالاهای اساسی در ۵ ماهه سال جاری به صورت قابل ملاحظه‌ای افزایش نداشته و حتی برخی اقلام از جمله جو، برنج، ذرت، گوشت گاو و شکر با کاهش قیمت نیز مواجه بوده است. بنابراین علت افزایش قیمت در داخل کشور موضوعی است که باید مورد مطالعه قرار گیرد و جوابی مناسب برای آن یافت شود. آمار و اطلاعات انتشار یافته از قیمت کالاهای اساسی توسط بانک جهانی نشان می‌دهند در سال جاری طی ماه‌های مارس تا جولای، قیمت برنج تایلندی در بازارهای جهانی از ۵۶۴ دلار در هر تن به

۵۳۸ دلار، قیمت ذرت از ۳۰۹ دلار در هر تن به ۲۷۸ دلار و قیمت گندم نیز از ۳۰۹ دلار در هر تن به ۳۰۴ دلار کاهش یافته است. تأثیر این کاهش قیمت‌های جهانی در کشوری مانند ایران نه تنها سبب کاهش قیمت نبوده است بلکه با افزایش قیمت برنج از ۱۱۵۹ دلار در هر تن در فروردین ماه امسال به ۱۱۶۲ دلار در مرداد ۹۲ و نیز افزایش قیمت ذرت از ۳۹۱ دلار در هر تن به ۴۰۲ دلار طی ۵ ماهه ۹۲ روبرو بوده‌ایم قیمت گندم طی سال گذشته با کاهش ۱۲ درصدی در بازارهای جهانی مواجه بوده است در حالی که در ایران رشد ۲۲ درصدی قیمت این کالا را داشته‌ایم.

درصد افزایش ماهانه به ۱۰۶ سنت در مردادماه رسید.
* ذرت:

هر تن در فروردین ماه ۳۰۹ دلار بود که با نوساناتی در مردادماه به ۲۷۸ دلار در هر تن کاهش یافت یعنی در مجموع بیش از ۳۰ دلار طی ۵ ماه گذشته کاهش داشته است.

* سویا:

از ۵۳۶ دلار در هر تن در فروردین ماه به ۵۴۸ دلار در مردادماه افزایش یافته است.

* شکر:

شکر وارداتی اروپا در ۵ ماهه سال جاری افزایش نداشته است. شکر وارداتی آمریکا نیز از ۲۱ سنت در هر پوند به ۱۹ سنت کاهش یافته، یعنی با ۱۰ درصد کاهش مواجه شده است. در مجموع قیمت شکر طی ۵ ماه ابتدای سال ۹۲ افزایش نیافته است.

قیمت جهانی کالاهای پر مصرف:

* گندم:

در فروردین ۱۳۹۲ قیمت هر تن گندم مرغوب ۳۰۹ دلار بود که پس از نوسان جزئی به تدریج در مردادماه به ۳۰۵ دلار کاهش یافت. اوج افزایش قیمت در اردیبهشت ماه بود که به ۳۱۹ دلار افزایش یافت.

* جو:

در فروردین ماه قیمت هر تن جو مرغوب ۲۴۰ دلار بود که به تدریج کاهش و در مردادماه به ۲۲۲ دلار رسید.

* برنج:

در فروردین ماه ۵۶۴ دلار در هر تن بود که به تدریج کاهش و در مردادماه به ۵۳۸ دلار رسید.

* مرغ - ماکیان:

از فروردین ماه هر پوند ۱۰۱ سنت به تدریج با حدود یک

* گوشت گاو:

از ۱۹۱ سنت در هر پوند در فروردین به ۱۷۶ سنت کاهش یافت. در مجموع کاهش قیمت داشته است.

* گوشت گوسفند:

از ۹۸ سنت در هر پوند در فروردین ماه به ۱۰۷ سنت در مردادماه افزایش یعنی در مجموع حدود ۱۰ درصد افزایش یافته است.

میزان کاهش و افزایش قیمت در سال ۱۳۹۲:

* کاهش قیمت: طی ۵ ماهه اول سال ۱۳۹۲ در مجموع جو ۱۰ درصد ذرت ۱۰ درصد گوشت گاو ۶ درصد و برنج تایلند ۵ درصد کاهش قیمت داشته است.

* افزایش قیمت: طی ۵ ماهه ابتدای سال ۱۳۹۲ قیمت جهانی گوشت گوسفند حدود ۱۰ درصد مرغ ۵ درصد گندم ۳ درصد و سویا ۲ درصد افزایش داشته است

کاهش روند قیمت جهانی برنج و افزایش آن در ایران:

برنج این روزها دیگر به قوت غالب بسیاری از خانوارها تبدیل شده است، اما وضعیت قیمت بالای آن، اکنون بسیاری از خانوارهای ایرانی را با مشکل مواجه ساخته است. به نظر می‌رسد دولت باید هر چه سریع‌تر برای ساماندهی بازار برنج و خروج از قیمت‌های نه چندان معقول چاره‌ای بیاندیشد. همانطور که در نمودار ۱ ملاحظه می‌شود قیمت جهانی برنج فرایند نزولی را طی کرده است (در فروردین ماه ۵۶۴ دلار در هر تن بود که به تدریج کاهش و در مردادماه به ۵۳۸ دلار رسید). در حالی که قیمت برنج وارداتی ما اکنون در ایران ۱۱۶۲ دلار برای هر تن است و قیمت این کالا در سال گذشته

جدول ۱: قیمت جهانی کالاهای اساسی

برخی کالاهای اساسی	۲۰۱۳ جولای	۲۰۱۳ ژوئن	۲۰۱۳ می	۲۰۱۳ آوریل	۲۰۱۳ مارس	۲۰۱۳ فوریه	۲۰۱۳ ژانویه	۲۰۱۳ دسامبر	۲۰۱۳ نوامبر	۲۰۱۳ اکتبر	۲۰۱۳ سپتامبر	۲۰۱۳ اگوست	۲۰۱۳ جولای	۲۰۱۳ ژوئن	۲۰۱۳ می	۲۰۱۳ آوریل
برنج	۵۳۸.۲۶	۵۴۶.۲۵	۵۵۲.۰۹	۵۵۳.۷۳	۵۶۴.۵۲	۵۷۴.۰۷	۵۷۳.۳۹	۵۶۵.۵۲	۵۹۰.۷۳	۵۸۴.۷۴	۵۹۰.۵	۵۸۲.۸۷	۵۷۸.۳۶	۶۰۶.۱۴	۶۱۲.۴۳	۵۸۵.۹۵
روغن	۷۲۹.۸۶	۷۶۳.۰۴	۷۶۳.۳۸	۷۵۶.۴۶	۷۷۱.۸۷	۷۹۲.۲۸	۷۷۶.۵۴	۷۱۳.۹۴	۷۴۳.۱۳	۷۶۸.۰۹	۸۷۹.۵۳	۹۳۰.۶۱	۹۵۲.۵۴	۹۲۷.۶۳	۱۰۳۱.۱۲	۱۱۵۷.۴۵
ذرت	۲۷۸.۹۳	۲۹۷.۰۶	۲۹۵.۲۹	۲۸۰.۲۷	۳۰۹.۴۹	۳۰۲.۵	۳۰۲.۲۹	۳۰۸.۷۲	۳۲۱.۵۴	۳۲۱.۶۳	۳۲۰.۷۲	۳۳۲.۱۷	۳۳۲.۹۵	۳۶۷.۲۳	۳۶۸.۷۹	۲۷۴.۲۱
شکر	۱۶.۳۸	۱۶.۹۲	۱۷.۴۳	۱۷.۶۶	۱۸.۳۴	۱۸.۲۱	۱۸.۸۵	۱۹.۲	۱۹.۲۱	۲۰.۳۹	۲۰.۲۱	۲۰.۵۶	۲۲.۷۶	۲۰.۱	۲۰.۲۷	۲۲.۴۸
گندم	۳۰۴.۶۸	۳۱۳.۵۲	۳۱۹.۱۱	۳۰۸.۷۴	۳۰۹.۹۳	۳۱۸.۹۲	۳۳۵.۵	۳۴۷.۸۹	۳۶۱	۳۵۸.۲	۳۵۳.۴۲	۳۴۹.۴	۳۴۵.۶۹	۲۷۶.۱۹	۲۶۴.۳۶	۲۶۶.۳۲
کنجاله	۵۲۸.۳۴	۵۰۳.۵۶	۴۷۶.۷۴	۴۴۶.۳۶	۴۶۷.۹۵	۴۶۹.۱۶	۴۵۶.۸۱	۴۸۹.۶۹	۴۹۰.۶	۵۱۹.۹۱	۵۵۹.۵۶	۵۸۵.۷۵	۵۵۲.۵۴	۴۶۴.۰۲	۴۵۹.۴۲	۴۴۰.۶۲

برابر با ۹۳۸ دلار برای هر تن بوده است و این به معنای افزایش حدود ۲۳ درصدی قیمت این کالا در کشور است که این افزایش قیمت در مقابل روند نزولی قیمت این کالا در سطح جهان تأمل برانگیز بوده و جای بحث و بررسی بیشتری دارد.

یکی از دلایل این اتفاق، محدود شدن جغرافیای تجاری ما در اثر تحمیل تحریم‌ها بر ایران است در گذشته وجود مبادی وارداتی متنوع و متمرکز نبودن آمار واردات ایران، منجر به ایجاد شرایط رقابتی در بازار شده بود و تجار هندی برای داشتن سهمی در بازار ایران با رعایت اصول رقابت در فضای تجاری محصولات خود را با قیمتی مناسب به ایران عرضه می‌کردند. تحمیل تحریم‌ها موجب شد شرایطی ایجاد شود که تمامی اطلاعات بازار برنج ایران به راحتی متمرکز شده و تجار هندی با دسترسی به آمار و اطلاعات و میزان تقاضای ایران، سوءاستفاده حداکثری کنند؛ و نیز افزایش نرخ ارز و باقی ماندن برنج در فهرست اقلام اساسی و تخصیص ارز مرجع به واردات آن، باعث جذابیتی کاذب در بازار شد و نتیجه آن هجوم افراد غیرمتخصص برای واردات برنج بوده است. این اتفاق در نهایت منجر به ایجاد تقاضای کاذب و ثبت سفارش بیش از نیاز کشور بوده است؛ که در چنین شرایطی امتیازی دیگر برای تجار هندی ایجاد شده و بر این اساس آنها قیمت‌ها را افزایش دادند. این اتفاق موجب شد تا از یک سو واردات بیش از نیاز داخل انجام بگیرد و از طرفی قیمت برنج وارداتی افزایش چشمگیر اما غیرمنطقی و کاذب داشته باشد.

هر تن ذرت در فروردین ماه ۱۳۹۲ برابر با ۳۰۹ دلار بود که با نوساناتی در مردادماه به ۲۷۸ دلار در هر تن روبرو شد. یعنی در

مجموع بیش از ۳۰ دلار طی ۵ ماه گذشته کاهش داشته است و اگر بازه زمانی را کمی گسترده‌تر در نظر بگیریم طی یکسال گذشته قیمت جهانی این کالا حدود ۱۶ درصد کاهش یافته است و این در حالی است که قیمت هر تن ذرت در ایران نه تنها کاهش نیافته بلکه حدود ۷ درصد نیز طی یکسال گذشته افزایش یافته است. در سال گذشته طبق اعلام رسمی گمرک ۶ میلیون و ۶۹۹ هزار تن گندم با ارزش ۲ میلیارد و ۵۸۰ میلیون دلار وارد کشور شده یعنی هر کیلو گندم ۰,۳۸ دلار معادل یک هزار و ۳۴۷ تومان خریداری شده است این در حالی است که در آگوست ۲۰۱۲ قیمت هر تن گندم در بازارهای جهانی ۳۴۹ دلار بوده است. روند نزولی را طی کرده و در فروردین ۱۳۹۲ قیمت هر تن گندم مرغوب ۳۰۹ دلار بود که پس از نوسان جزئی به تدریج در مردادماه به ۳۰۵ دلار کاهش یافت. اوج افزایش قیمت در اردیبهشت ماه بود که به ۳۱۹ دلار افزایش یافته بود.

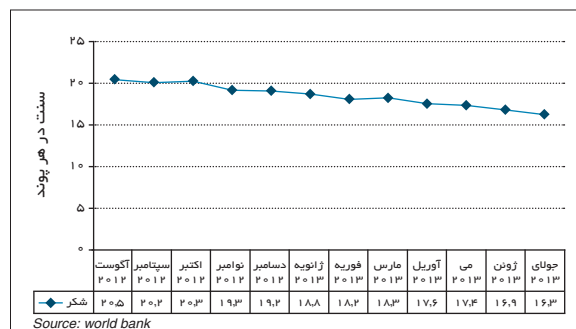
با توجه به آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران در ۵ ماهه سال ۱۳۹۲، یک میلیون ۳ هزار تن گندم به ارزش ۴۱۵ میلیون دلار گندم وارد کشور شده است؛ یعنی هر کیلو گندم ۰,۴۲ دلار خریداری شده است که نشان‌دهنده افزایش ۱۹ درصدی قیمت داخلی این کالا است. این افزایش قیمت گندم در داخل کشور در مقابل کاهش ۱۲ درصدی قیمت جهانی این کالا در طول یکسال گذشته است! شکر وارداتی اروپا در ۵ ماهه سال جاری افزایش نداشته است. شکر وارداتی آمریکا نیز از ۲۱ سنت در هر پوند به ۱۹ سنت کاهش یافته یعنی با ۱۰ درصد کاهش مواجه شده است. در مجموع قیمت جهانی شکر طی ۵ ماه ابتدای سال ۹۲ افزایش نیافته است با توجه به آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران در ۵ ماهه سال ۱۳۹۲ قیمت شکر از ۵۷۹ دلار برای هر تن در فروردین ماه ۹۲ به ۶۱۰ دلار برای هر تن در مردادماه ۱۳۹۲ رسیده است و این به معنی رشد حدود ۷ درصدی قیمت این کالا در داخل کشور است.

شاخص تورم مصرف کننده:

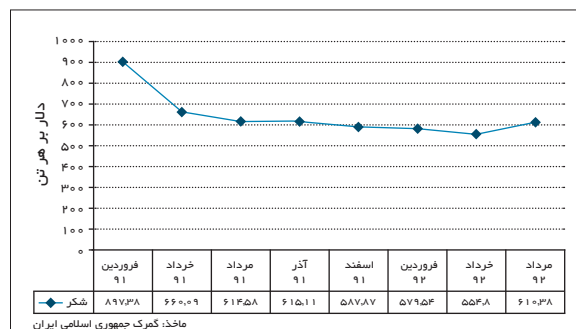
(CPI) که تغییرات قیمت را از نگاه مصرف کننده می‌سنجد به عنوان یکی از مؤثرترین شاخص‌ها برای نشان دادن وضعیت فعلی تورم در اقتصاد است. شاخص تورم مصرف کننده (CPI) یک تجزیه و تحلیل از سطح مخارج مصرف کننده برای خرید یک مجموعه از سبدها و کالاها و خدمات است و براساس مقدار شاخص شروع از ۱۰۰ ارزیابی می‌شود. اگر شاخص تورم مصرف کننده برای دوره جاری ۱۱۲ باشد، نشان‌دهنده این است که در حال حاضر برای خرید سبدها کالا ۱۲ درصد بیشتر از زمانی که شاخص ۱۰۰ بود باید پرداخت صورت گیرد. با مقایسه داده‌های ماهانه و یا سالانه شاخص تورم مصرف کننده، شما به آسانی می‌توانید تغییرات در قدرت خرید مصرف کننده را تشخیص دهید. افزایش شاخص تورم مصرف کننده از آستانه ۱۰۰ درصد، قدرت خرید ارز ملی را کم می‌کند.

براساس آخرین گزارش بانک مرکزی شاخص قیمت مصرف کننده براساس نمودار ۳ با یک فاصله تقریباً برابری با شاخص جهانی تا سال ۲۰۱۰ به روند خود ادامه داده است و بعد از آن تا سال ۲۰۱۲ میلادی این شکاف به صورت فزاینده‌ای زیاد شده است که نشان‌دهنده کم شدن قدرت خرید مردم کشورمان ایران طی سال‌های اخیر بوده است.

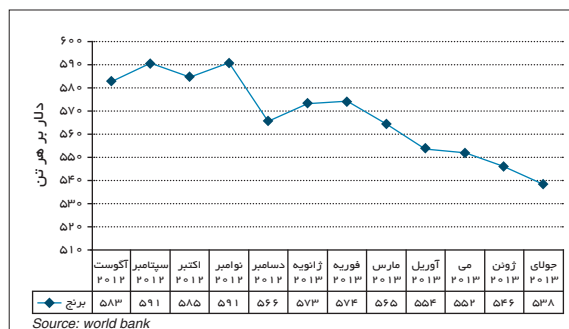
نمودار ۳: قیمت جهانی شکر طی یک سال گذشته

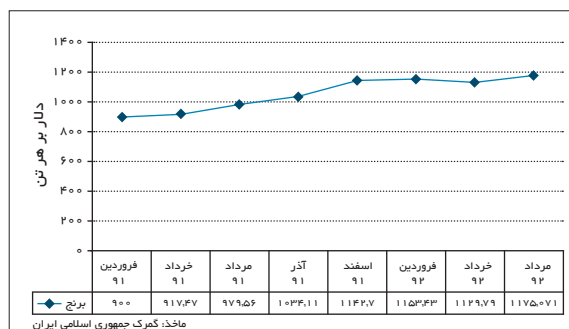
نمودار ۴: قیمت شکر وارداتی در ایران

نمودار ۱: قیمت جهانی برنج طی یک سال گذشته

نمودار ۲: قیمت برنج وارداتی در ایران

توانمندسازی ۱۰ میلیون کشاورز در ۲۵ کشور جهان

بخش کشاورزی به‌ویژه تولید غذا در دنیا اهمیت فوق‌العاده‌ای داشته است. درحالی‌که برخی گمان می‌کردند با اجباری شدن تجارت آزاد حمایت از کشاورزی در کشورهایی که تولید آن‌ها با هزینه‌های بالا ممکن می‌شود به بوته فراموشی سپرده شود و سازمان‌های بین‌المللی نیز کمکی به این بخش نکنند، اما گام‌های تازه‌ای در همین مسیر برداشته می‌شود. سازمان کشاورزی جهانی و برنامه تأمین غذا GAFSP از برنامه توانمندسازی ۱۰ میلیون کشاورز در ۲۵ کشور جهان با کمک ۲۵۴ میلیون دلار در جهت تولید بیشتر غذا و محصول کشاورزی خبرداد. به گزارش بانک جهانی شرکت‌کنندگان در سازمان کشاورزی جهانی و برنامه تأمین غذا (GAFSP) که پیشتر صندوق خیریه‌ای در سال ۲۰۱۰ با هدف تأمین غذا در فقیرترین کشورهای دنیا تأسیس کرده بودند، امروز از تخصیص مبلغ ۲۵۴,۵ میلیون دلار کمک مالی اهدایی به هشت کشور جهان خبر دادند. این کمک‌های مالی طرح‌های ملی برای افزایش بهره‌وری کشاورزی، بهبود تأمین غذا و تغذیه و کاهش فقر در کشورهای بورکینافاسو، هندوراس، جمهوری قرقیزستان، مالی، نیکاراگوئه، اوگاندا، یمن و زامبیا را پشتیبانی خواهد کرد. کمیته راهبردی این سازمان این وجوه جدید را به این طرح‌ها در کشورهای ذیل اختصاص داده است:

در بورکینافاسو، این سازمان مبلغ ۳۷,۱ میلیون دلار برای افزایش محصولات کشاورزی در گروه‌های حوصلت، محصولات باغی، دامپروری و زنجیره ارزشمند ماهیان در سه منطقه قطعی‌زده این کشور اختصاص داده است.

در هندوراس، مبلغ ۳۰ میلیون دلار برای بهبود تأمین غذایی، مواد مغذی و فقر روستایی در آسیب‌پذیرترین ناحیه در آمریکای مرکزی اهدا کرده است.

در جمهوری قرقیزستان، سازمان کشاورزی جهانی و برنامه تأمین غذا مبلغ ۲۱,۵ میلیون دلار به پروژه در دست اقدام این سازمان در این کشور کمک کرده است. این کمک مالی برنامه‌های در حال انجام، بازسازی آبیاری و سیستم‌های زهکشی، افزایش ظرفیت اشتراک کاربران آب و ارتقاء مؤلفه‌های تغذیه‌ای را یاری خواهد کرد.

در کشور آفریقای مالی، بودجه این سازمان بالغ بر ۳۷,۲ میلیون دلار با هدف حمایت از کنترل آب، بهبود بهره‌وری مزارع و ایجاد فضا برای مقامات محلی و سازمان‌های مرتبط با کشاورزان است.

در نیکاراگوئه، در مجموع مبلغ ۳۳,۹ میلیون دلار تمرکز بر واحدهای تولیدی کوچک، اقلیت‌های قومی و زنجیره‌های ارزشمند غذایی با پتانسیل رشد، به این منطقه فقیرنشین ساحل دریای کاراییب اختصاص یافته است.

علاوه بر این مبالغ اختصاص یافته، سازمان کشاورزی جهانی و برنامه تأمین غذا مبلغ ۹۱۲ میلیون دلار به ۲۵ کشور اختصاص داده است و انتظار دارد به بهبود درآمد و تأمین غذایی بیش از ۱۰ میلیون ذینفع به‌ویژه کشاورزان خرده مالک و خانواده‌هایشان بیانجامد. این برنامه اکنون تأثیر زیادی در بعد عملی داشته است. برای نمونه در سیرالئون کشوری که بخش کشاورزی ۴۰ درصد از تولید ناخالص داخلی‌اش را تشکیل می‌دهد، پشتیبانی سازمان کشاورزی جهانی و برنامه تأمین غذا برای بازسازی هزار و ۳۰۰ هکتار از جلگه‌های تالابی داخلی نتیجه بخش بوده است و باعث افزایش دسترسی به خدمات مالی روستایی، شامل تأسیس ۱۵ کانون خدمات مالی و ۴ بانک در سطح کشوری، شده است.

تحول بنیادین در تأمین کالاهای اساسی کشاورزی ایجاد شود

رئیس مجمع عالی واردات از وزیر جهاد کشاورزی خواست تا با ارائه راهکارهای نوین، تحولی بنیادین در تأمین کالاهای اساسی کشاورزی ایجاد کند. مدیریت واردات همزاد رونق تولید ملی است و فاصله زیادی با سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه جایگزینی واردات دارد. به‌طور قطع قلب هر ایرانی چه واردکننده و چه مصرف‌کننده برای تقویت تولید ملی می‌تپد به‌ویژه که این تولید بخواهد در بخش کالاهای اساسی کشاورزی محقق شود. آنچه امروز در خصوص رشد کند بخش کشاورزی شاهد هستیم ناشی از جهت‌گیری سیاست‌های کلان و بخشی علیه کشاورزی و غفلت از پتانسیل عظیم این بخش بوده که منجر به گسترش واردات این اقلام شده است. افزایش ضریب خودکفایی در کالاهای اساسی نیازمند گسترش برنامه‌های آموزشی در سطح جهاد کشاورزی است. وزارت جهاد باید از این حالت که شبیه موتور امضاء است فاصله بگیرد و توسعه برنامه‌های آموزشی را در اولویت برنامه‌های خود قرار دهد تا کشور در مسیر بی‌نیازی نسبت به واردات کالاهای اساسی کشاورزی به‌ویژه محصولات استراتژیک قرار گیرد. کاهش هزینه تمام شده کالاهای اساسی تنها از طریق کاهش بروکراسی اداری در سازمان‌های دست اندر کار تولید این اقلام، انتقال تکنولوژی بهینه به کشور و گسترش فعالیت‌های آموزش محور محقق می‌شود. در این راستا باید با شناخت صحیح از محصولات بومی کشور در محصولاتی که مزیت نسبی داریم، استراتژی توسعه صادرات و واردات دستگاه‌ها و ماشین‌های فرآوری مربوطه، استراتژی جایگزینی واردات را اتخاذ کنیم و با برنامه‌ریزی صحیح جریان سرمایه‌گذاری مولد را به سمت بخش کشاورزی هدایت کنیم. باید یکپارچه‌سازی فعالیت‌ها در حوزه کشاورزی از طریق گسترش تعاونی‌ها و مبتنی بر بهبود توزیع درآمد در جوامع روستایی باید مدنظر سیاست‌گذاران قرار گیرد. تجربه جهانی حکایت از نقش مؤثر رشد کشاورزی در فقرزدایی در کشورهای مختلف دارد و اهداف رشد و توسعه کشور اگر مبتنی بر عدالت‌محوری و رشد حامی فقرا باشد باید از طریق گسترش بخش کشاورزی اصلاح شود. وی با اشاره به زودبازده بودن طرح‌های کشاورزی تأکید کرد: ساختارهای سنتی تولید باید با سرمایه‌گذاری اصولی اصلاح شوند؛ به‌ویژه اینکه یک واحد ارزش افزوده در بخش کشاورزی ایران، به سرمایه کمتری نسبت به سایر بخش‌های اقتصاد نیاز دارد. طبق یک بررسی جامع باید فاصله عملکرد میان یک کشاورز ساده سنتی با یک کشاورز نمونه که از تکنولوژی روز و برنامه‌های آموزشی و ترویجی برخوردار است، مشخص می‌شود و اینکه پتانسیل بخش کشاورزی ما چه میزان است. اگر نیمی از کشاورزان کشور مجهز به علم و فناوری شوند تحول عظیمی در تأمین کالاهای اساسی اتفاق خواهد افتاد. این امر منجر به افزایش بهره‌وری منابع، کاهش هزینه تولید و کاهش تورم، کاهش اختلاف طبقاتی، افزایش درآمد و سطح زندگی کشاورزان و روستاییان، حفظ منابع آب و خاک و پوشش گیاهی، توسعه صادرات، بهبود و توسعه صنایع غذایی، رقابت پذیری اقتصادی تولید با کشورهای خارج، پایداری امنیت غذایی و گسترش عدالت اجتماعی خواهد شد. کاهش ضایعات محصولات کشاورزی در مراحل مختلف را یکی از پایه‌های اصلی افزایش درآمد کشاورزان و ارتقاء ضریب خودکفایی است. علاوه بر افزایش بهره‌وری که از طریق بهره‌وری منابع کشاورزی شامل منابع طبیعی همچون آب، باد، باران، نهاده‌های کشاورزی، تکنولوژی شیمیایی، کود، سم، بذور اصلاحی، تکنولوژی مکانیکی، ادوات، ماشین آلات پیشرفته محقق می‌شود باید ایجاد صنایع تبدیلی به‌منظور ایجاد اشتغال، جلوگیری از ضایعات و ایجاد ارزش افزوده و کسب درآمد بیشتر برای کشاورزان بیش از گذشته در سیاست‌گذاری‌های این وزارتخانه لحاظ شود. البته باتوجه به شرایط حاکم بر تولید محصولات در بخش کشاورزی امسال نمی‌توان انتظار شکل‌گیری معجزه در این بخش را داشت اما این سؤال مطرح می‌شود که چرا رابطه متناسبی میان کشاورزی با خدمات الکترونیک و اینترنتی در کشور برقرار نشده؟ و جایگاه فرصت‌های فناوری‌نانو در بخش کشاورزی کجا است؟ وی با اشاره به این نکته که توقف در بخش کشاورزی، به معنای دست رسته کردن سرمایه‌های ملی کشور برای بیرون بردن از مرزها است، افزود: از این منظر توسعه پایدار بخش کشاورزی به‌عنوان احقاق حقوق مردم و صیانت از ذخایر نسل‌های آتی است که باید مورد توجه مسئولان این بخش قرار گیرد.

* محمدحسین برخوردار

بررسی تأثیر کشاورزی بر توسعه یافتگی و امنیت ملی در مرکز پژوهش‌ها

کشاورزی و امنیت غذایی

مناسب مورد استفاده قرار نگرفته و استعدادهای آن شکوفا نشده است. نتایج تحقیقات نشان می‌دهند که متوسط سهم سالانه بخش کشاورزی از موجودی سرمایه، در طول برنامه‌های توسعه (سه برنامه پیش از انقلاب و سه برنامه پس از انقلاب) و نیز در دوره جنگ تحمیلی، در بین سه بخش دیگر، فراتر از ۵ درصد نرفته است که کمترین میزان آن مربوط به برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور در دوره سازندگی می‌شود. (۱/۸۱ درصد). در شرایطی که تخصیص بودجه عمومی کشور و موجودی سرمایه دچار سوگیری و تبعیض ضدکشاورزی بوده است.

قضاوت در مورد موفقیت و اهمیت بخش‌های مختلف اقتصادی براساس حساب‌های ملی کشور، گمراه‌کننده خواهد بود. این قضاوت و ارزشیابی باید در بستر خاص خود (سرمایه‌گذاری اندک و تبعیض علیه بخش کشاورزی) تفسیر شود. همچنین ۷۵ درصد کل کارکردهای منابع طبیعی در حساب‌های ملی کشور ارزشگذاری نشده و به‌رسمیت شناخته نمی‌شوند. علاوه بر این، بخش فراوانی از فعالیت‌های کشاورزی به‌ویژه در زیربخش باغی و دامی توسط زنان روستایی انجام می‌شود که اصلاً مورد ارزشگذاری قرار نمی‌گیرد.

از سوی دیگر، در حال حاضر آمار ارزش افزوده بخش کشاورزی و نقش آن در شکوفایی اقتصاد ملی، در شرایطی است که زمین‌های برای پیوند بخش با سایر بخش‌ها (صنعت و خدمات) به خوبی فراهم نبوده و این امر منجر به کم‌شماری و ارزشگذاری کمتر از حد واقعی بخش کشاورزی و منابع طبیعی شده است. برای تبیین بهتر موضوع، مثالی را در نظر می‌گیریم. هم‌اکنون جنگل‌های کشور، از جمله جنگل‌های بلوط عشایر نشین، فاقد الگوی بهره‌برداری اقتصاد پایدار بوده و لذا در بسیاری از موارد، این درختان توسط عشایر بریده شده و به‌عنوان هیزم مورد استفاده قرار می‌گیرند.

در این حالت حتی ارزش سوختی این درختان نیز در حساب‌های ملی وارد نمی‌شود. حال اگر صنایع استحصال اسانس‌های دارویی از برگ‌های این درختان در مناطق مربوطه

بررسی‌ها حاکی از آنند که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، تبعیض و فشار زیادی علیه بخش کشاورزی، به‌خصوص در سایه به‌کارگیری راهبرد صنعتی‌سازی از طریق جایگزینی واردات اعمال شده است؛ هرچند در سال‌های اخیر، بیشتر این کشورها، سیاست‌های اقتصادی کلان را به‌طور پایه‌ای بهبود بخشیده‌اند و سوگیری علیه کشاورزی را کاهش داده‌اند. بخش کشاورزی و منابع طبیعی در ایران، از ویژگی‌های منحصر به فردی برخوردار است. تأمل در این ویژگی‌ها، هر سیاستگذار منصفی را نسبت به توجه بیش از پیش به این بخش و اولویت بخشیدن به آن و انجام اصلاحات در رویکردهای اقتصاد کلان کشور به‌نفع آن برمی‌انگیزاند.

این خصیصه‌ها شامل «نقش کشاورزی در امنیت ملی»، «قابلیت ممتاز بخش کشاورزی در اشتغال‌زایی به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم»، «پتانسیل این بخش در تحقق توسعه فقرزدا و عدالت محور»، «زودبازده‌تر بودن سرمایه‌گذاری و بالاتر بودن بهره‌وری سرمایه در بخش»، «قابلیت پیوند بخش کشاورزی و منابع طبیعی با بخش خدمات و صنعت»، «ارائه کارکردهای چندگانه اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی»، «کنترل مهاجرت»، «مزیت نسبی جهانی» و «اهمیت ایدئولوژیک کشاورزی» می‌شوند. با وجود این، در حال حاضر، نقش واقعی بخش کشاورزی و منابع طبیعی در آمارهای ملی محاسبه نشده و ارقام کنونی مربوط به نقش بخش مذکور در تولید ناخالص داخلی، کمتر از حد واقعی است. سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی در مقایسه با سایر بخش‌ها به‌شدت پایین بوده و فضای مناسبی برای بهره‌برداری از توانمندی‌های بخش کشاورزی و منابع طبیعی وجود ندارد.

باوجود این امتیازات و الزامات شواهد حاکی از آنند که توانمندی بخش کشاورزی و منابع طبیعی به‌طور

نرخ تضمینی محصولات کشاورزی برای سال زراعی ۹۳-۹۲ اعلام شد

هزینه‌های تبعی و محل تأمین زیان احتمالی خرید موضوع این تصویب‌نامه، تصمیمات لازم را اتخاذ و بر نحوه اجرای آن‌ها نظارت می‌نماید.

۵. میزان افت سن گندم و جدول قیمت دانه‌های روغنی برحسب افت و رطوبت با هماهنگی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور و وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت و جهاد کشاورزی تعیین می‌شود.

۶. در قبال تحویل هر تن چغندر بیست (۲۰) کیلوگرم تفاله به نرخ هر کیلوگرم بیست (۲۰) ریال و دو (۲) کیلوگرم قند به نرخ هر کیلوگرم پانصد (۵۰۰) ریال به‌عنوان جایزه تحویل می‌شود.

۷. جدول خرید تضمینی گندم و گندم دوروم بر حسب افت مفید و غیرمفید برای سال زراعی ۱۳۹۳-۱۳۹۲ بر اساس محاسبه و پیشنهاد سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان و تفاهم وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و صنعت و تجارت و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور ابلاغ می‌شود.

از صفحه اول

۳. به‌ازای هر درصد شکستگی بیش از ده درصد برای برنج‌های ندا و نعمت، آذر و صالح، مبلغ هفتاد و نه (۷۹) ریال و برای برنج‌های فجر، خزر، شیروودی و گوهر، مبلغ نود و دو (۹۲) ریال از نرخ‌های مصوب کسر و به‌میزان شکستگی کمتر از ده درصد برای برنج‌های ندا و نعمت، آذر و صالح مبلغ یکصد و شانزده (۱۱۶) ریال و برای برنج‌های فجر، خزر، شیروودی و گوهر مبلغ یکصد و بیست و سه (۱۲۳) ریال به نرخ‌های مصوب اضافه می‌شود و حداکثر شکستگی قابل قبول پانزده درصد و حداقل شکستگی قابل قبول برای پرداخت جایزه هفت و نیم درصد است.

۴. معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی و رعایت قوانین و مقررات مربوط، در مورد سازمان‌های مسئول خرید، محدوده زمانی خرید، تأمین‌کننده تنخواه، چگونگی ضمانت و بازپرداخت اعتبارات موردنیاز، تعیین

پیش‌بینی افزایش تولید شکر هندی

به‌دلیل بارندگی موسمی

برآوردها از میزان تولید شکر در هند که دومین تولیدکننده بزرگ جهان است به‌دلیل بارندگی موسمی کافی ۵,۵ درصد نسبت به برآورد قبلی در ژوئیه افزایش یافت.

انجمن تولیدکنندگان شکر هند در بیانیه‌ای اعلام کرد که میزان برداشت نیشکر در فصل زراعی آینده که از اول اکتبر آغاز می‌شود به ۲۵ میلیون تن بالغ خواهد شد در حالی که در ماه ژوئیه این میزان ۲۳,۷ میلیون تن پیش‌بینی شده بود.

همچنین این رقم از میزان ۲۴,۵ میلیون تن که فدراسیون ملی تعاونی کارخانه‌های شکر هند هفته گذشته پیش‌بینی کرده بود، بالاتر است.

تولید شکر در سال جاری ۲۵,۱ میلیون تن برآورد شده است.

برداشت بیشتر احتمالاً مازاد موجود برای صادرات از سوی هند را افزایش خواهد داد و به مازاد جهانی می‌افزاید.

بهای معاملات شکر در نیویورک با پیش‌بینی مازاد جهانی شکر برای چهارمین سال پیاپی در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۳ به سمت سومین کاهش سالانه پیش می‌رود. قیمت‌های جهانی شکر امسال ۱۰ درصد کاهش یافته است.

طبق پیش‌بینی انجمن تولیدکنندگان شکر هند، اگر هند نتواند صادرات شکر داشته باشد ذخایر شکر این کشور از ۸,۷ میلیون تن در پایان فصل زراعی جاری به ۱۰ میلیون تن تا پایان فصل زراعی ۲۰۱۴-۲۰۱۳ خواهد رسید. میزان تقاضا در سال آینده نیز ۲۳,۵ میلیون تن برآورد شده است.

برآوردهای وزارت کشاورزی هند نشان می‌دهد که وسعت منطقه تحت کشت نیشکر در فصل زراعی جاری ۵,۲۹ میلیون هکتار خواهد بود که ۹ درصد بیشتر از برآورد اولیه ۴,۸۵ میلیون هکتار است.

براساس گزارش بلومبرگ، میزان بارندگی موسمی در هند طی مدت سه ماه تا پایان اوت بالاترین میزان از سال ۱۹۹۴ بود و بخش‌هایی از ایالت‌های ماهاراشترا و کارناتاکا پس از خشکسالی در دو سال گذشته، بارندگی بالاتر از حد متوسط داشتند. این دو ایالت به اتفاق هم ۴۵ درصد از محصول شکر هند را تولید می‌کنند.

کشورهای کره‌جنوبی و تایوان، اصلاحات عمده و اساسی در نظام بهره‌برداری زمین و مدرنیزه کردن کشاورزی صورت نگرفته است.

جالب آن است که با وجود نیاز نسبی پایین این بخش به سرمایه و زودبازده بودن سرمایه‌گذاری کشاورزی، حتی در عمل حاضر نیستیم همین نیاز پایین را برطرف کنیم. در بسیاری از موارد، پروژه‌های مدیریت منابع طبیعی و کشاورزی معطل اعتبارات می‌مانند. چنین روندی سبب اتلاف مضاعف بودجه‌های عمومی کشور می‌شود، زیرا عدم سرمایه‌گذاری مناسب در پروژه‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی در اراضی بالادست، خاک زراعی توسط باد و روان‌آب‌ها فرسایش یافته و معضلات مختلف در اراضی پایین دست ایجاد می‌کند که نشست رسوب در پشت سدها یکی از مشخص‌ترین آنهاست. تن ندادن به هزینه‌های اندک مدیریت پایدار منابع طبیعی، سبب ایجاد هزینه‌های مضاعف درمان (لایروبی سدها) می‌شود.

کم توجهی به بخش کشاورزی، به‌خصوص در شرایطی که آمار، حاکی از پیوندهای قوس پسین و پیشین کشاورزی با سایر بخش‌های اقتصاد و اثرگذاری این بخش بر شکوفایی و ایجاد تحرک در کل اقتصاد است، توجهی نمی‌تواند داشته باشد. مطمئناً اظهارات تقلیل‌گرایانه‌ای مانند «کشاورزی نمی‌تواند محور توسعه باشد» بر خروج بیش از پیش بودجه عمومی از بخش و سرمایه‌گذاری ناکافی در آن و در نتیجه، عدم بهره‌برداری و نابودی پتانسیل‌های بخش کشاورزی و منابع طبیعی کشور دامن می‌زند.

در حقیقت، استفاده از بخش کشاورزی برای تحقق توسعه صنعتی در جریان توسعه اقتصادی از طریق تولید غذای داخلی، انتقال نیروی کار مازاد و... ذاتاً غیرمنطقی به‌نظر نمی‌رسد، ولی به‌رحال ابتدا بخش کشاورزی باید به‌سطح مناسبی از توسعه‌یافتگی برسد، به‌گونه‌ای که از این طریق، نیاز به واردات مواد غذایی کاهش و صرفه‌جویی ارزی بهبود یابد و از سوی دیگر با افزایش صادرات محصولات و فرآورده‌های کشاورزی و منابع طبیعی، درآمد ارزی خوبی برای کشور حاصل شود.

منبع: مرکز پژوهش‌های مجلس

استقرار می‌یافت که هر سی‌سی آن در بازارهای جهانی دلارها ارزش دارد، چقدر نقش منابع طبیعی در اقتصاد جامعه، حالت واقعی تری به‌خود می‌گرفت؟ به‌نظر می‌رسد سرمایه‌گذاری تنها چند درصد از بودجه و حمایتی که ۴۶ سال صرف حمایت از صنعت نوزاد خودرو در کشور شده است، در زمینه این صنایع، انقلابی در فقرزدایی و اشتغال‌زایی پدید می‌آورد. همچنین پسماندهای کشاورزی، از جمله مواد اولیه بسیاری از صنایع فراوری در جهان به‌شمار می‌رود که در ایران توجه چندانی به آنها نمی‌شود. علاوه بر این، همان‌طور که گفته شد، امروزه از تلفیق گردشگری و کشاورزی، صنعت بسیار پردرآمدی تحت عنوان گردشگری کشاورزی پدیدار می‌شود که نقش مهمی در توسعه کشاورزی و روستایی دارد. ولی با وجود شکل‌گیری بازار مناسب در این زمینه در کشور به‌دلیل رشد شهرنشینی و ایجاد تمایل به گریز از شهر در شهروندان، تاکنون برنامه خاصی برای بهره‌برداری از این فرصت تدوین و اجرا نشده است.

در نتیجه، تبعیض مضاعفی در حال حاضر علیه بخش کشاورزی وجود دارد، به‌گونه‌ای که در عین عدم احتساب نقش واقعی آن، فضای مناسب به‌منظور شکوفایی نقش مذکور وجود ندارد.

به‌طور کلی، باید اظهار داشت که مسیر توسعه صنعتی ایران از طریق راهبرد جایگزینی واردات مانند مسیری است که کشورهای آمریکای لاتین اتخاذ کرده و کارگزاران توسعه کشور، در عمل تبعیض و فشار زیادی را علیه بخش کشاورزی، پیش از سرمایه‌گذاری کافی و مناسب در آن اعمال کرده‌اند. سیاستگذاران اغلب ناتوان از ایجاد هم‌افزایی بین بخش کشاورزی و صنعت بوده‌اند. در ایران نیز مانند کشورهای آمریکای لاتین و برخلاف

قیمت خرید تضمینی محصولات کشاورزی (زراعی) در سال ۱۳۹۳ - ۱۳۹۲

ردیف	نام محصول	قیمت سال ۱۳۹۲ (ریال)	توضیحات
۱۴	عدس	۲۰/۰۰۰	سالم، درجه یک، پاک و بدون هرگونه مواد خارجی در کیسه‌های ۵۰ کیلوگرمی
۱۵	نخود	۱۹/۰۰۰	" " "
۱۶	لوبیا چیتی	۱۸/۰۰۰	" " "
۱۷	لوبیا سفید	۱۸/۰۰۰	" " "
۱۸	لوبیا قرمز	۱۷/۸۰۰	" " "
۱۹	سیب‌زمینی پاییزه	۳/۰۰۰	مرغوب، سالم، بدون آفت‌زدگی و مواد خارجی
۲۰	سیب‌زمینی بهاره و تابستانه	۳/۰۰۰	" " "
۲۱	سیب‌زمینی طرح استمرار	۳/۵۰۰	" " "
۲۲	پیاز پاییزه	۲/۰۰۰	" " "
۲۳	پیاز بهاره	۲/۰۰۰	" " "
۲۴	پیاز طرح استمرار	۲/۲۰۰	" " "

ردیف	نام محصول	قیمت سال ۱۳۹۲ (ریال)	توضیحات
۱	گندم معمولی	۱۰/۵۰۰	با ۴٪ اکت مفید و ۲٪ غیرمفید
۲	گندم دوروم	۱۰/۸۰۰	" " "
۳	جو	۷/۸۰۰	با مشخصات و شرایط خرید سال زراعی قبل
۴	ذرت دانهای	۸/۷۰۰	" " "
۵	چغندر قند بهاره	۲/۱۰۰	با عیار ۱۶٪
۶	پنبه (وش)	۲۲/۰۰۰	وش ۲ مفید مرغوب، بدون آفت‌زدگی و عاری از مواد خارجی (خاک، خاشاک، شاخ و برگ)
۷	دانه سویا	۱۷/۰۰۰	با ۲٪ اکت مفید و ۹٪ غیرمفید
۸	دانه آفتابگردان	۱۸/۵۰۰	" " "
۹	دانه کلزا	۱۹/۰۰۰	" " "
۱۰	دانه گلرنگ	۱۸/۵۰۰	" " "
۱۱	برنج خزر، شیرودی، فجر و گوهر	۲۷/۰۰۰	بر مبنای ۱۰٪ شکستگی (عرف محلی)
۱۲	برنج سازندگی، درودزن، عنبرنچی و کوهرنگ	۲۴/۰۰۰	" " "
۱۳	برنج ندا، نعمت آذر و صالح	۲۱/۰۰۰	" " "

* کشت پاییزه چغندر قند ۱۵۰ ریال کمتر از قیمت تضمینی چغندر قند بهاره می‌باشد.

* قیمت ارقام مختلف پنبه‌وش در چارچوب قیمت این تصویب‌نامه توسط وزارت جهاد کشاورزی تعیین و اعلام می‌شود.

* قیمت ارقام مشابه برنج در چارچوب قیمت این تصویب‌نامه توسط وزارت جهاد کشاورزی تعیین و اعلام می‌شود.

حل بحران قدم به قدم تولید کشاورزی

و توسعه راهبردی می‌انجامد. باید دانست قیمت تمام‌شده بالای محصولات کشاورزی و تورم سالانه منجر به عدم جذب سرمایه‌گذاری‌های کافی در بخش کشاورزی شده و بهره‌برداری این بخش از منابع موجود را به شدت کاهش داده است. همچنین ضعف در توان مالی کشاورزان باعث شده است که قابلیت بهره‌برداری از تسهیلاتی مانند نهاده دامی (به دلیل فروش نقدی) نداشته باشند و مجبور به تهیه آن از بازار آزاد و به صورت غیرنقدی با نرخ بالاتر می‌شوند. در واقع به جای کاربرد سیاست‌های پایدار، سیاست‌های غلط پیش گرفته می‌شود و در این صورت نمی‌توان انتظار بیش از این از بخش کشاورزی و کشاورزان داشت. خودکفایی بدون سرمایه‌گذاری امکان‌پذیر نیست. کمبود سرمایه، نبود مکانیزاسیون و استهلاک زیربناها در بخش کشاورزی و استفاده بی‌رویه از نیروی کار در این بخش، هزینه تمام‌شده تولید را افزایش داده است. در شرایطی که در کشورمان تنها ۸,۵ میلیون هکتار زمین کشاورزی آبی وجود دارد ۴,۵ میلیون از آن بهره‌برداری شده و ۶ تا ۷ میلیون کارگر در این زمینه به فعالیت مشغول هستند.

یعنی در هر هکتار زمین زراعی چندین برابر نیروی مورد نیاز به کار اشتغال دارند. در واقع این بیکاری پنهان، افزایش هزینه و قیمت تمام‌شده تولید را به دنبال داشته است. باید دولت پتانسیل‌های موجود در کشور را در نظر داشته باشد و به رشد آنها دامن بزند. برخی ضررها کلان‌اند و قادر نیستیم آنها را جبران کنیم. از سویی دیگر، در حال حاضر نظارتی بر کارهای تولید و کاربرد تکنولوژی‌های نوین در بخش کشاورزی نیست و کاری در این رابطه انجام نمی‌شود، تحقیقات هدفمند در این بخش نداریم و سیاست‌گذاری منسجمی در بخش کشاورزی وجود ندارد. موجودیت این موارد لازمه سرمایه‌گذاری بیشتر است. به نظر من باید بهره‌وری تولید را افزایش داد، قیمت‌های تمام‌شده را کاهش داد و سود کشاورزی را از طریق افزایش تولید و کاهش هزینه تأمین کرد. در واقع این نیاز سرمایه‌گذاری باید تأمین شود. کشاورزی ما قابلیت حضور در صحنه‌های بین‌المللی را دارد، چرا تلاش نکنیم؟ سرمایه‌گذاری با کشورهای خارجی می‌تواند وضعیت بحرانی بخش کشاورزی را نجات دهد. البته شاید این‌ها مهم‌ترین اولویت‌ها در دستور کار دولت جدید باشد ولی رسیدگی به وضعیت زندگی کشاورزان از همه مهم‌تر است چرا که هسته اصلی این بخش و درآمدزایی‌اش منابع انسانی آن، کشاورزان است. رفع این همه معضل کار آسانی نیست. امیدواریم دولت جدید گام‌های محکمی در رفع بحران بردارد.

* وزیر سابق کشاورزی

* عیسی کلانتری

تحت فشار در سطح ۷۶ هزار هکتار دست یابد، در حالی که در همین سال ۶۵ هزار هکتار نیز در حال اجرا بود. در حال حاضر وزارت کشاورزی به شدت با فقدان نظرات کارشناسی روبه‌رو شده است.

بسیاری از اهل دانش در این زمینه را که باتجربه و زبده بودند طی هشت سال گذشته بیرون کرده و این به‌خودی خود یک بحران جدی در بخش کشاورزی است. تولید محصولات کشاورزی براساس برنامه صورت گرفت و کسی هم اعتراض نکرد. تا آنجایی که ۵۵ درصد نیاز غذایی کشور وارد می‌شود ولی باز کسی سؤال نمی‌کند. تا وقتی می‌توانیم در داخل کشورمان تولید کنیم، چرا باید دست به واردات بزنیم؟ بنابراین نحوه واردات باید دور از افراط باشد. جالب است بدانید اصلی‌ترین و وحشتناک‌ترین بحرانی که بخش کشاورزی ایران را تهدید می‌کند از دست دادن منابع آب است. متأسفانه در دو دولت گذشته در زمینه خودکفایی شاهد بودیم که با شعارهای بی‌اساسی که منطقی نبود و عملاً قابل اجرا نبود در زمینه کالاهای کشاورزی حجم انبوهی از منابع آبی کشور را از دست دادیم و در حال حاضر قابل جبران نیست. دولتی که سخن از خودکفایی در بخش کشاورزی می‌زد به‌رغم تراز منفی ۱۱ میلیارد متر مکعب آب‌های زیرزمینی در سال تنها برای ۳۳ میلیون نفر غذا تولید کرده و برای ۴۲ میلیون نفر واردات انجام داده است. این وضعیت قابل قبولی نیست. به هر حال این اتفاق در دولت نهم و دهم رخ داده است.

هوشیاری و ذکاوت دولت آقای روحانی شرط برد در این وزارتخانه است. بهتر است هرچه زودتر مانع بروز وضعیت بحرانی‌تر شوند و غفلت نکنند. بیشترین هدررفت آب بخش کشاورزی در انتقال آب و مصرف در مزارع اتفاق افتاده است به طوری که ۳۵ درصد پرت در انتقال و ۳۵ تا ۴۰ درصد آن در زمان مصرف هدر داده می‌شود. در نتیجه بهبود بهره‌وری آب در بخش کشاورزی به ضمانت افزایش بهره‌وری

وضعیت بخش کشاورزی کشورمان کاملاً بحرانی است. در واقع بهتر است بگویم بهبودی‌اش همت و تلاش بسیاری را می‌طلبد. وقتی می‌توانیم نوشدارو باشیم، چرا بعد از مرگ سهراب برسیم؟ ابتدا بگویم مسئولان بخش کشاورزی در دولت گذشته اقدامی در راستای تأمین نهاده‌های کشاورزی برای فصل زراعی آتی نکرده‌اند. در صورتی که این موضوع برای پرورش محصولات کشاورزی ضرورت دارد و با تهیه به‌موقع نهاده‌ها دیگر دلهره‌ای برای بهره‌برداری از محصولات تولیدی کشاورزان داخلی نخواهیم داشت. این در حالی است که هنوز برای کشت پاییزه نهاده‌ها تهیه نشده است. بنابراین تأمین به‌موقع نهاده‌های کشاورزی از مهم‌ترین دغدغه‌های وزیر جدید کشاورزی است. از طرفی دیگر اگر سرمایه‌گذاری در زیربنای ماشین‌آلات و تجهیزات را افزایش دهیم گام مؤثری در روند تولید برداشته‌ایم. این دولت تدبیر و امید است، توقع می‌رود در دولت جدید کم‌کاری‌های دولت قبل جبران شود و با نگاه جدی‌تری به مسائلی که در این بخش وجود دارد، نگرینگی‌شده شود. به‌طور مثال در دولت گذشته اهمیتی به واکسن طیور یا تأمین سموم مناسب ندادند و هیچ اقدامی در این راستا صورت نگرفت. برای حل این بی‌توجهی باید آقای حجتی دست به‌کار شود و معضلات خوراک طیور و بهداشت دام و گیاهان را سامان دهد.

در بخش واردات خوراک طیور وضعیت مطلوبی نداریم. ایجاد بستر مناسب برای مرغداران باعث رونق و پرورشی باکیفیت می‌شود. موضوع مهم دیگری که می‌خواهم بگویم موضوع تأمین اعتبار برای کشاورزان است. تهیه طرح ۱۰ ساله توسعه آبیاری تحت فشار و تعیین مجری همراه با تأمین اعتبار و تسهیلات لازم برای این امر هم موجب شد که در سال ۸۳ کشور به رکورد انجام آبیاری

کاهش ۵ درصدی قیمت جهانی غلات و ۳ درصدی روغن نباتی

سازمان خواربار کشاورزی ملل متحد (فائو) از کاهش جهانی قیمت غلات و روغن نباتی و افزایش قیمت لبنیات، گوشت و شکر خبر داد.

به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) شاخص قیمت غذا برای چهارمین ماه پیاپی کاهش یافت و در ماه آگوست به کمترین میزان خود از سال ۲۰۱۲ رسید.

براساس این گزارش شاخص قیمت که ماهانه براساس تغییرات بین‌المللی قیمت سبب مواد غذایی اندازه‌گیری می‌شود، به میانگین ۲۰۱,۸ واحد در آگوست سال ۲۰۱۳ رسید که حدوداً ۴ واحد یعنی ۱,۹ درصد کمتر از ماه جولای و ۱۱ واحد یعنی ۵,۱ درصد کمتر از ماه آگوست سال ۲۰۱۲ بود.

کاهش ماه اخیر قیمت جهانی غذا بیشتر به دلیل کاهش بین‌المللی قیمت غلات و روغن اتفاق افتاده است، اما در این میان قیمت لبنیات، گوشت و شکر اندکی افزایش داشته است.

براساس گزارش، فائو شاخص قیمت غلات به میانگین ۲۱۰,۹ واحد در ماه آگوست رسید که ۱۶,۴ واحد یعنی ۷,۲ درصد پایین‌تر از ماه جولای و ۴۹,۴ واحد یعنی ۱۹ درصد کمتر از آگوست سال ۲۰۱۲ بود.

روند سراسری قیمت به دلیل افزایش قابل توجه تولید جهانی غلات در سال جاری و به‌ویژه ذخایر مناسب ذرت مربوط می‌شود.

همچنین فائو گزارش می‌دهد، میانگین شاخص قیمت روغن در ماه آگوست ۱۸۵,۵ واحد بود که ۵,۷ واحد یعنی ۳ درصد کمتر از ماه جولای بوده و سومین ماه متوالی کاهش را تجربه می‌کند.

همچنین شاخص قیمت محصولات لبنی به میانگین ۲۳۹,۱ واحد در ماه آگوست رسیده که ۲,۸ واحد یعنی ۱,۲ درصد بیشتر از ماه جولای و ۳۷ درصد بالاتر از مدت مشابه آن در آگوست سال گذشته بوده است.

ماه گذشته قیمت انواع لبنیات به استثنای کره بالا رفته است و نیز براساس گزارش فائو شاخص قیمت گوشت به میانگین ۱۷۵ واحد در ماه آگوست رسیده که ۲,۲ واحد یعنی ۱,۳ درصد افزایش نشان می‌دهد.

تولید جهانی گندم ۵۰ میلیون تن افزایش می‌یابد

آمار فائو نشان می‌دهد، تولید گندم امسال به اندازه‌ای است که بعد از مصرف جهانی ۱۷۰ میلیون تن برای ذخیره سال بعد باقی می‌ماند.

اگر چه آمار فائو، تولید جهانی گندم بیش از مصرف جهانی است و ۱۷۰ میلیون تن هم برای سال بعد باقی می‌ماند، اما به دلیل عدم توازن در مصرف و توزیع نامناسب گندم بین کشورهای فقیر و غنی هنوز یک میلیارد نفر گرسنه در جهان وجود دارد.

به سال گذشته که رقم ۶۵۹,۷ میلیون تن بود، ۵۰ میلیون تن افزایش معادل ۷ درصد افزایش خواهد یافت.

براساس گزارش فائو میزان ذخایر جهانی گندم نیز امسال به ۸۶۶,۷ میلیون تن می‌رسد که نسبت به سال گذشته ۲۵ میلیون تن افزایش می‌یابد. همچنین میزان مصرفی گندم در جهان ۶۹۱,۴ میلیون تن است و این محصول سالانه ۱۳۹,۵ میلیون تن تجارت جهانی دارد.

در حالی که براساس جدیدترین آمار فائو تولید گندم دنیا امسال نسبت به سال گذشته ۵۰ میلیون تن افزایش می‌یابد و ۱۷۰ میلیون تن ذخیره برای سال بعد می‌ماند، اما هنوز یک میلیارد نفر شب‌ها گرسنه سر بر بالش می‌گذارند.

به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) پیش‌بینی می‌شود امسال تولید جهانی گندم به ۷۰۹,۸ میلیون تن برسد که نسبت

انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر ایران

ماهنامه
شکر

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان

شهید گمنام - شماره ۱۴